

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1529

гр. София, 19.01.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ**

като разглежда докладваното от **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ** Гражданско дело № 20211110158329 по описа за 2021 година

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 19.01.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II Г. О., 156-ти състав в закрито заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ

като разглежда докладваното от съдия Васил Александров **гр. д. № 58329/2021 г.** по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от „Д....“ Сарл, дружество регистрирано по законите на Швейцария срещу „.....“ ООД, като се твърди, че дружествата се намирили в трайни търговски отношения. Поддържа, че били сключвани сделки за закупуване на различни видове тестени стоки – тортили и брашно, като ищеца осигурявал стоките изцяло съобразно заявката на ответника, като своевременно стоките били предавани на превозвач, при уговорка Франко завод. Навежда доводи, че за сключените търговски сделки били издадени фактури както следва: **1)** фактура № 34012178/20.01.2020 г. на стойност 4707,00 евро; **2)** Фактура № 34012412/12.02.2020 г. на стойност 7363,44 евро; **3)** фактура № 34012463/20.02.2020 г. на стойност 2492,64 лева; **4)** фактура № 34012464/20.02.2020 г. на стойност 8785,08 евро. Излага съображения, че е изпълни задълженията си, но ответника не бил заплатил дължимите суми. Прави доказателствени искания за приемане на писмени доказателствени средства. Иска ответника да бъде осъден да заплати претендираните суми, както и присъждането на деловодни разноски, както и делото производството да бъде разгледано в закрито заседание на основание чл. 376, ал. 2 ГПК.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на искова молба, като е направен отвод за родова подсъдност с доводи, че производството е подсъдно на СГС, тъй като между страните имало сключен договор, който бил основанието за претендиране на процесните суми, който договор бил от 27.02.2017 г., който понастоящем бил прекратен. Сочи, че в

случая бил неприложим реда за търговските спорове и в частност чл. 376, ал. 2 ГПК. Твърди, че вземанията са погасени чрез извършено валидно извънсъдебно прихващане от 04.03.2020 г. Излага подробни съображения за наличието на трайни търговски отношения между страните още от 2017 г. и в какво са се изразявали същите. Навежда доводи, че от сътрудничеството на двете дружества били генерирани положителни финансови резултати, като през 2018 г. бил изготвен тригодишен план за инвестиции, но въпреки това с писмо от 27.01.2020 г. договорът между дружествата бил прекратен от ищеца с тримесечно предизвестие. Твърди, че в следствие на кореспонденция ищецът се бил съгласил да отложи прекратяването с един месец, но не и със срока поискан от ответника, който към този момент бил сторил значителни инвестиции и бил сключил договори с големи вериги за продажба на стоките. Поддържа, че в следствие на прекратяване на договора ищецът бил получил напълно разработен пазар, за да предлага продуктите си, като предвид направените от ответника инвестиции, ищецът бил поканен да заплати сумата от 76480,00 евро възнаграждение във връзка с направените инвестиции за развитие на пазара на продуктите, които били предлагани от ищеца, за която сума била издадена фактура № 1100341753/29.02.2020 г., като било извършено и твърдяното прихващане, а ищецът бил поканен да заплати разликата от 53131,84 лева. Обоснова, че дължимото възнаграждение се дължало с оглед нормата на чл. 40 ТЗ, като сочи, че са налице материалните предпоставки за приложението на сочената разпоредба. Поддържа, че в случай, че не е налице извънсъдебно прихващане, то прави възражение за прихващане. Прави доказателствени искания за приемане на писмени доказателствени средства, както и на основание чл. 190 ГПК да бъде задължен ответника да представи писмени доказателствени средства – отчети за продажби на стоки за периода от 2016-2021 г., както и за допускане изслушването на заключението на СИЕ и ССЧЕ по формулирани в исковата молба задачи, както и за събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетел при режим на довеждане за установяване на обстоятелства свързани с отношенията между дружествата, определянето на цените на продуктите, кога продуктите са се появили на пазара в България и как се е извършвало отчитането на задълженията между страните, както и за приемане на писмени доказателства в електронен вид. Иска прекратяване на делото и изпращането му по родова подсъдност на компетентния съд, респ. отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

С оглед твърденията в исковата молба и отговора на искова молба, съдът намира следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ, във вр. чл. 318, ал. 1 ТЗ.

Настоящият съдебен състав намира, че отводът за родова подсъдност на спора е неоснователен, поради което следва да бъде оставен без уважение. С оглед основният принцип в българския граждански процес – за диспозитивното начало (арг. чл. 6, ал. 2 ГПК), предмета на правния спор се въвежда от ищеца с исковата молба. В случая с исковата молба уточнителната молба на ищеца от 01.11.2021 г. се изяснява, че същият поддържа, че са налице отношения по няколко сделки по търговска покупко-продажба. Тоест, именно това е основанието на иска, което е въведено с исковата молба. В тази насока, доводите на ответника за наличието на договор и другото правоотношение не касаят родовата подсъдност на спора, а разрешаването на последния по същество.

Неоснователно е искането на ищеца за разглеждане на производството при условията на чл. 376, ал. 2 ГПК, тъй като същото е приложимо само към производството по търговски спорове. Това предполага подсъдност на производството пред окръжен съд, респ. пред СГС, т.е. в случая посочената разпоредба е неприложима, а довода на ищеца правно несъстоятелен. Следователно искането следва да бъде оставено без уважение.

При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването в обективната действителност на следните материални

предпоставки (юридически факти): **1)** да е налице валидно сключен договор за търговско покупко-продажба на твърдените от ищеца вещи; **2)** ищецът да е изпълнил задължението си да прехвърли правото на собственост и да предаде вещите на ответника; **3)** вземането да е станало изискуемо.

Ищецът носи доказателствената тежест, т.е. има процесуалното задължение (чл. 154, ал. 1 ГПК) да установи пълно и главно посочените материални предпоставки, а ответника следва да установи, че е заплатил претендираните суми.

Съдът намира, че следва да допусне представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателствени средства, тъй като са допустими, относими и необходими за разрешаването на правния спор предмет на делото.

С оглед направеното възражение за прихващане, настоящият съдебен състав намира, че следва да предостави възможност на ответника да уточни същото, преди да се произнесе по приемането му за съвместно разглеждане, тъй като същото, така както е формулирано е нередовно.

По отношение на останалите доказателствени искания на ответника, съдът намира, че следва да се произнесе в първото открито съдебно заседание след като изслуша становището на страните и отдели спорното от безспорното – арг. чл. 143 ГПК.

Така мотивиран, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на **21.02.2022 г. от 11:15 ч.**, за която дата и час страните да бъдат призовани, а на ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба с приложенията, като съдът им указва **най-късно** до първото по делото заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото!

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ отвода за родова подсъдност на делото направен от ответника в отговора на исковата молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца производството да бъде разгледано в закрито заседание на основание чл. 376, ал. 2 ГПК.

ДОПУСКА на основание чл. 146, ал. 4 ГПК всички приложения към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателствени средства.

УКАЗВА и ДАВА възможност на ответника в едноседмичен срок от съобщението да уточни възражението си за прихващане, като с писмена молба с препис за ответника посочи основанията и размера на сумата, с която иска да бъде извършено съдебно прихващане.

УКАЗВА, че при неизпълнение на указанията в срок, възражението за прихващане няма да бъде прието за съвместно разглеждане.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ИЗЯСНЯВА на ищеца, че ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____